

3) om der foreligger et ulykkestilfælde, og om ulykkestilfældet kan anses for forvoldt ved tjenesten (arbejdet) eller i øvrigt kan sættes i forbindelse med de forhold, hvorunder tjenesten foregår;

4) om den tilstedeværende lidelse kan anses for forvoldt ved det påberåbte ulykkestilfælde;

5) om størrelsen af den arbejdsfortjeneste, som skal lægges til grund ved erstatningsberegningen, jfr. § 31;

6) om der findes personer, der kan gøre krav på dødserstatning;

7) om et ulykkestilfælde eller en sygdom har medført sådanne følger, der begrunder krav på ydelser efter denne lov, og om størrelsen og arten af de ydelser, der tilkommer pågældende eller hans efterladte, jfr. §§ 21 og 22;

8) om anvendelsen af bestemmelserne i lovens §§ 2 og 11;

9) om anvendelsen af bestemmelserne i lovens §§ 7, 8 og 25, stk. 4;

10) om tvivlsspørgsmål vedrørende dagpenge;

11) om tvivlsspørgsmål vedrørende takst for lægeattester.“

Stk. 3. udgår.

Til § 6.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. De af direktoratet i medfør af bestemmelserne i § 5, stk. 1, nr. 3—10, truffne afgørelser kan indankes for ulykkesforsikringsrådet, hvis afgørelser er endelige.“

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Alle øvrige af direktoratet truffne afgørelser kan indankes for socialministeren. Bortset fra afgørelser af de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål kan socialministerens afgørelser ikke indbringes for domstolene.“

Stk. 3 udgår.

Stk. 4 ændres til stk. 3, og ordet „invalid“ ændres til: „skadelidt“.

Til § 7.

Stk. 1, 3. punktum, affattes således:

„Anmeldelsespligten påhviler den myndighed, hvorunder den skadelidte har gjort tjeneste.“

Til sidste punktum føjes ordene: „resp. indenrigsministeren.“

Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Har vedkommende myndighed undladt at foretage den foreskrevne anmeldelse, skal dette ikke være til hinder for, at pågældende efter hjemsendelsen rejser krav på erstatning, når sådant krav rejses over for direktoratet inden for et tidsrum af 6 måneder fra hjemsendelsen eller et år fra ulykkestilfældets indtræden, resp. sygdommens påviselige optræden. Ligeledes kan pågældendes efterladte rejse krav på erstatning inden for ovennævnte frister. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan direktoratet fritage for overholdelse af disse frister for så vidt angår krav på erstatning efter §§ 21 og 22.“

Til § 8.

I stk. 1 tilføjes efter „tilkendegivelsens dato“: „ , medmindre direktoratet skønner, at ganske særlige omstændigheder taler derfor“.

Til § 9.

I stk. 2 indføres efter ordet „direktoratet“ ordene: „eller ulykkesforsikringsrådet“. Endvidere ændres ordet „dette“ til: „disse“ og ordene „af direktoratet“ til: „af staten“.

Til § 10.

Stk. 1 ændres til stk. 2. I første punktum indsættes efter ordet „Direktoratet“ ordene: „og ulykkesforsikringsrådet“. Endvidere ændres ordet „militære“ til: „anmeldelsespligtige“.

Som nyt stk. 1 indsættes:

„Stk. 1. Direktoratet er bemyndiget til at udsende sagkyndige til at foretage undersøgelser på stedet.“

Til § 11.

I stk. 1, 1. punktum, udgår ordene „som findes fornøden.“, og efter ordet „lægebehandling“ indføres: „eller den i § 14, stk. 2, omhandlede optræning, som lægen eller direktoratet finder fornøden.“

I stk. 1, 2. punktum, indføres begge steder efter ordet „direktoratets“ ordene: „eller ulykkesforsikringsrådets“ og efter ordet „direktoratet“ ordene: „eller ulykkesforsikringsrådet“.

I stk. 1, 3. punktum, ændres ordet „direktoratet“ til: „staten“.

Stk. 1, sidste punktum, udgår.